

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Theses Theologicæ Apologeticæ Et Miscellanæ,
Adversvs Doctrinam Cornelii Iansenii Propvgnatam Ab
Eivs Patronis Svb Prætextv Qverimonix Typographi
Lovaniensis**

Derkennis, Ignatius

Antverpiæ, 1641

IV. De Gratix Motione Et Cooperatione Eivs Cvm Volvntate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73743](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73743)

et, adferre facultatem; gratia vero illa, ex se conferre potest vitam, & mors solùm sequitur ex voluntate quæ gratiæ resistit.

Quam insolens censura est, tam parum fundata querimonia Iansenianorum, quæ ad probandam gratiam sufficientem per vim adduci iactant Trid. sess. 6. c. 11. Elucet id manifestè, si scopus Concilij & contextus capituli attendatur. Inscrubitur caput: *De observatione mandatorum Dei, de quibus illius necessitate, & possibilitate.* In illo iam iustificatos, Concilium inuitat, ad ea præcepta religiosè seruanda, & maiorem in virtute profectum. Quod ut impetret: 1. clamat dicentes, impossibile esse iustificato seruare præcepta. 2. docet Deum inuocando monere, & facere quod possis, & petere quod non possis, & adiuuare, ut possis. 3. illos proficere posse per Christum.

4. subiicit: *Deus, suâ gratiâ solum iustificatus, non deserit nisi prius deseratur.* Tandem ita concludit: *Sic currite ut comprehendatis.* An non hinc apertè conficitur, iustificatis datam esse potestatem seruandi præcepta, & adiuuari illos ut possint ea seruare, & proficere, ac tandem conceptâ spe, (quæ non confundit) quod Deus eos non deseret, feliciter comprehendere. Et si data ea potestas, quomodo data nihil per gratiam, saltem sufficientem; quæ hinc vis illata Concilio? Imò quæ non inferret à Iansenio, dum gratiam sufficientem negat. Quid enim est deserere, quam subtrahere gratiâ, potestatem, etiam iustificatis, adiniocari peccandi? Sanè enim à medico desereretur æger, qui, quam adhibere posset, negaret medicinam vitæ seruandæ necessariam.

IV. DE GRATIÆ MOTIONE ET COOPERATIONE EIVS CVM VOLVNTATE.

NON rapit, inquit, Deus impetu effici, & irresistibili, ut Hæretici fingunt, humanum arbitrium, tanquam rem inanimatam, aut appetitum brutarium. pag. 41.

Resp. Quis hætenus ita insaniuit, ut tanquam rem inanimatam, aut appetitum brutarium, humanum arbitrium rapi dixerit, sanè nefarius: necdum, puto, negat ut hominem rationale esse animal. audi Caluin. 2. instit. cap. 5. § 14. *Extranea*, inquit, est illa similitudo, quæ nos inuidiosè grauauit: quis enim ita desipit, ut hominis mentionem à iactu lapidis nihil differre autumat? & post pauca: *an cum saxo conferemus, quod alieno impetu vibratum, nos mouet, nec sensu, nec voluntate propria feratur? videntur quantum sit discriminis.* Ceterum irresistibilem esse gratiæ motionem illi constanter docent, docet etiam Iansenius. vide Theses cap. 2. art. 8. & 9. cap. 3. art. 4. cap. 5. parall. 8.

Dicunt ex Patre Suario intelligi, Deum duplici concursu impellere posse humanam voluntatem, uno rapiendo, & necessitando eam, ut Hæretici volunt, altero molliari, & qui non auferat libertatem. pag. 42.

Resp. nihil ad rem: verba dantur. Quis Theologorum vnquam negauit Deum posse rapere voluntatem, & necessitare ad bonum? Sed hoc est, quod contra Hæreticos hætenus docuere Doctores Catholici omnes, non semper ad facere per gratiæ impulsum,

alioqui dum faceret, non relicto in vitam libertatis, ite mollior concussus, si necessitationem non excludat, à priori nec hilem differet, si excludat, deserit Iansenius, quæ necessitati voluntatem toties inculcat. vide Thesium cap. 2. art. 11. cap. 3. art. 7. cap. 4. § 11.

Pagina 36. sic habent: *Autem Iansenius, cum Luthero & Caluino, negare gratiam cooperari voluntati: & tamen nullius inculcat ut amque in opus bonum influere.*

Resp. et si inculcetur centies milles, adque sibi contradiceret, ut solet cum iis, quæ regiâ viâ relicta nouas sectantur sententiis numquam efficit, quin verum dicent Thesium auctores, cum dixere, Iansenio Pelagianas phrasas esse gratiam prouocare, allicere, cooperari voluntati: sed bene habet, quod id non negent eius aduocati anonymi, asserunt id ipsam strenuè, verum subtiliter pro subtilibus: subtilissimè, inquit, & præcisè loquendo gratia operatur, quia operatio ab ea incipit; voluntas humana cooperatur, quia gratia non ad simul operandum trahit. Ecce iam non cooperatur gratia, sed subtilissimè loquendo, per nos licet igitur, ut credat, qui volat, subtilissimè locutum Iansenium, dum Pelagianam phrasim vocauit gratiam cooperari voluntati, sed simul Thesium auctores verum dixisse, & Iansenium infelices habere aduocatos. vide Thesium cap. 2. art. 10.

V. DE LIBERTATE INDIFFERENTIÆ.

Libero arbitrio indifferentiam tribuit à Iansenio, & peccata verè libera esse, 2. Contendunt Ianseniani, & oppositum esse falsissimè (pag. 40. & 41.)

2. negari tantum indifferentiam eam, quam excepserunt Scholastici, quam nec in suis approbat Bellarminus. pag. 40. 3. à Iansenio diu voluntatem, efficit.